

Sygn. akt IV U 860/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2019 r. w S.

odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 26 listopada 2018 r. Nr (...)

w sprawie K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. G. prawo do emerytury od 1 października 2018 roku.

Sygn. akt IV U 860/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. G. przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych, zatem nie spełnił przesłanek zawartych w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS (Dz. U. z 2018r. poz. 1270) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.).

Od w/w decyzji odwołanie złożył ubezpieczony K. G. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczony wskazał, iż w okresie od 10 kwietnia 1984r. do 30 czerwca 1992r. był zatrudniony jako maszynista spycharki i ładowarki w (...) w S., zatem wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Do odwołania ubezpieczony załączył kopię angażu płacowych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany ZUS wnosił o jego oddalenie argumentując, iż brak jest podstaw do zaliczenia ubezpieczonemu dwóch okresów zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., tj. od 1 listopada 1984r. do 31 sierpnia 1985r. oraz od 1 stycznia 1987r. do 31 grudnia 1989r., ponieważ na podstawie zgromadzonej dokumentacji nie można jednoznacznie stwierdzić, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony K. G. ur. (...), w dniu 19 października 2018r. wystąpił do ZUS z wnioskiem o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie załączonych dokumentów organ rentowy przyjął, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony legitymuje się 25 -letnim okresem składkowym i nieskładkowym, w tym okresem 12 lat, 4 miesięcy i 21 dni zatrudnienia w szczególnych warunkach. Organ rentowy do tej kategorii zatrudnienia nie zaliczył ubezpieczonemu dwóch okresów zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. okresów od 1 listopada 1984r. do 31 sierpnia 1985r. oraz od 1 stycznia 1987r. do 31 grudnia 1989r.. W związku z tym zaskarżoną decyzją 26 listopada 2018r. odmówił mu przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury (k.22 a.e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, iż ubezpieczony K. G. w dniu 10 kwietnia 1984r. podjął zatrudnienie w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku maszynisty spycharki i ładowarki na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony (k.37 akt osobowych). Okoliczność te potwierdzają angaże płacowe wystawiane każdego roku zatrudnienia ubezpieczonego w wymienionym Przedsiębiorstwie. W angażach tych każdorazowo wymienione są stanowiska maszynisty spycharek i ładowarek, bądź operatora maszyn ciężkich (angaże płacowe – akta osobowe). W okresie od 16 września 1991r. do 18 października 1991r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego. W roku postępowania odwoławczego Sąd przeprowadził dowód z zeznań ubezpieczonego przesłuchanego w charakterze strony oraz świadków H. B. i T. K., ówczesnych współpracowników ubezpieczonego (k.12v-13, 20v a.s.). Z zeznań wymienionych osób jednoznacznie wynika, iż K. G. przez cały okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. pracował wyłącznie jako maszynista sprzętu ciężkiego, tj. spycharek i ładowarek. Ubezpieczony pracę swoją wykonywał na budowach, które były prowadzone były na terenie S. i sąsiadujących miast. Ubezpieczony głównie zajmował się załadunkiem żwiru, m.in. żwir przeladowywał z wagonów kolejowych na naczepy samochodów. W ocenie Sądu Okręgowego, zeznania tych osób korespondują z dokumentacją pracowniczą zawartą w aktach osobowych ubezpieczonego. Sąd zatem ustalił, iż wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., za wyjątkiem okresu bezpłatnego, wykonywał pracę maszynisty, która to praca kwalifikowana jest jako praca w warunkach szczególnych, bowiem stanowi o tym treść załącznika A Dział V pkt 3 do cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Po dodaniu spornych okresów do stażu pracy w warunkach szczególnych uznanych wcześniej przez organ rentowy, łączny okres zatrudnienia ubezpieczonego w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1999r. przekroczył wymagany próg ustawowy, tj. 15 lat. W tych okolicznościach Sąd przyjął, iż w dacie złożenia wniosku ubezpieczony spełnił wszystkie wymagane przesłanki do nabycia uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Mając na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 orzekł jak sentencji wyroku.